

Kutry raketowe dla Egiptu

#Marynarka wojenna #Przemysł zbrojeniowy 27 października 2011

W amerykańskiej stoczni VT Halter Marine zwodowano małą korwetę raketową *S. Ezzat*, pierwszą z 4 jednostek tego typu, zamówionych przez marynarkę wojenną Egiptu.

Do tej pory nie ujawniono zdjęć nowej jednostki. Dysponujemy jedynie rysunkami z różnych stron internetowych.

Egipt wykorzystuje 20 kutrów raketowych, typu *Osa*, *Tiger* i *Ramadan*, które zostały zakupione odpowiednio w ZSRS (część via Czarnogóra), Wielkiej Brytanii i RFN.

Najmłodsze z nich mają jednak za sobą 30 lat służby i są obecnie przestarzałe.

W związku z tym w latach 1990. podjęto próby zakupu nowych jednostek, zwracając się w tym celu do USA. Ostatecznie w 2001 zlecono zbudowanie 3, a później 4 okrętów stoczni VT Halter Marine, korzystając z pomocy projektowej Lockheed Martina. Budżet całego przedsięwzięcia określono na 1,3 mld USD (do tej pory wydano ok. 800 mln USD).

Nowe jednostki, typu *Ambassador III* mają wyporność 500 t i długość 60,6 m. Dane te każą zaliczyć je do klasy korwet raketowych (wg. klasyfikacji NATO korwety mają długość ponad 60 m, wg. klasyfikacji polskiej - wyporność ponad 450 t), mimo tego określane są jako kutry raketowe, podobnie jak mniejsze, obecnie wykorzystywane szybkie jednostki egipskiej floty.

W odróżnieniu od nich, nowe okręty są jednak zdecydowanie bardziej nowoczesne. Zostały zaprojektowane z wykorzystaniem technik stealth i wyposażone w zachodnie systemy pokładowe nowych generacji. Zalicza się do nich uzbrojenie, składające się z 8 pocisków przeciwokrętowych RGM-84 Boeing Harpoon Block 1G w dwóch wyrzutniach, zestawu przeciwlotniczego RAM z 21 pociskami, zestawu obrony bezpośredniej Raytheon Mk 15 Mod 21 Phalanx (Block 1B), działa morskiego United Defense Mk 75 (licencyjna odmiana Otobreda 76/62 Super Rapid) kalibru 76 mm i dwóch karabinów maszynowych.

Bogate wyposażenie rozpoznawcze pochodzi w dużej mierze z Europy. Pokładowe stacje radiolokacyjne produkuje Thales Nederland i Raytheon (ale na licencji EADS). Systemy przekazu danych działają w standardach Link 11 i 14. Okręt posiada system identyfikacji *swój-obcy* i nowoczesny system kierowania ogniem. Trzy diesle MTU zapewniają prędkość obliczeniową do 41 w. Załogę stanowić będzie 36 oficerów i marynarzy.

Zwodowana 25 października korweta zostanie przekazana odbiorcy w przyszłym roku. W niedługim czasie - prawdopodobnie kilku miesięcy - w jej ślady pójdzie druga jednostka, której budowa jest obecnie bardzo zaawansowana. Do 2014 powinna zapaść decyzja o ewentualnym zwiększeniu zamówienia, do maksymalnie 6 okrętów.

Do tej pory nie ujawniono zdjęć nowej jednostki. Dysponujemy jedynie rysunkami z różnych etapów projektowania. Ten stworzyły holenderskie zakłady Thalesa, odpowiedzialne za dostawę stacji radiolokacyjnej dla okrętu / Rysunek: Thales

Egipt wykorzystuje 20 kutrów rakietowych, typu *Osa*, *Tiger* i *Ramadan*, które zostały zakupione odpowiednio w ZSRS (część via Czarnogóra), Wielkiej Brytanii i RFN. Najmłodsze z nich mają jednak za sobą 30 lat służby i są obecnie przestarzałe.

W związku z tym w latach 1990. podjęto próby zakupu nowych jednostek, zwracając się w tym celu do USA. Ostatecznie w 2001 zlecono zbudowanie 3, a później 4 okrętów stoczni VT Halter Marine, korzystając z pomocy projektowej Lockheed Martina. Budżet całego przedsięwzięcia określono na 1,3 mld USD (do tej pory wydano ok. 800 mln USD).

Nowe jednostki, typu *Ambassador III* mają wyporność 500 t i długość 60,6 m. Dane te każą zaliczyć je do klasy korwet rakietowych (wg. klasyfikacji NATO korwety mają długość ponad 60 m, wg. klasyfikacji polskiej - wyporność ponad 450 t), mimo tego określane są jako kutry rakietowe, podobnie jak mniejsze, obecnie wykorzystywane szybkie jednostki egipskiej floty.

W odróżnieniu od nich, nowe okręty są jednak zdecydowanie bardziej nowoczesne. Zostały zaprojektowane z wykorzystaniem technik stealth i wyposażone w zachodnie systemy pokładowe nowych generacji. Zalicza się do nich uzbrojenie, składające się z 8 pocisków przeciwokrętowych RGM-84 Boeing Harpoon Block 1G w dwóch wyrzutniach, zestawu przeciwlotniczego RAM z 21 pociskami, zestawu obrony bezpośredniej Raytheon Mk 15 Mod 21 Phalanx (Block 1B), działa morskiego United Defense Mk 75

(licencyjna odmiana Otobreda 76/62 Super Rapid) kalibru 76 mm i dwóch karabinów maszynowych.

Bogate wyposażenie rozpoznawcze pochodzi w dużej mierze z Europy. Pokładowe stacje radiolokacyjne produkuje Thales Nederland i Raytheon (ale na licencji EADS). Systemy przekazu danych działają w standardach Link 11 i 14. Okręt posiada system identyfikacji *swój-obcy* i nowoczesny system kierowania ogniem. Trzy diesle MTU zapewniają prędkość obliczeniową do 41 w. Załogę stanowić będzie 36 oficerów i marynarzy.

Zwodowana 25 października korweta zostanie przekazana odbiorcy w przyszłym roku. W niedługim czasie - prawdopodobnie kilku miesięcy - w jej ślady pójdzie druga jednostka, której budowa jest obecnie bardzo zaawansowana. Do 2014 powinna zapaść decyzja o ewentualnym zwiększeniu zamówienia, do maksymalnie 6 okrętów.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o